Nr 7. Pastorale

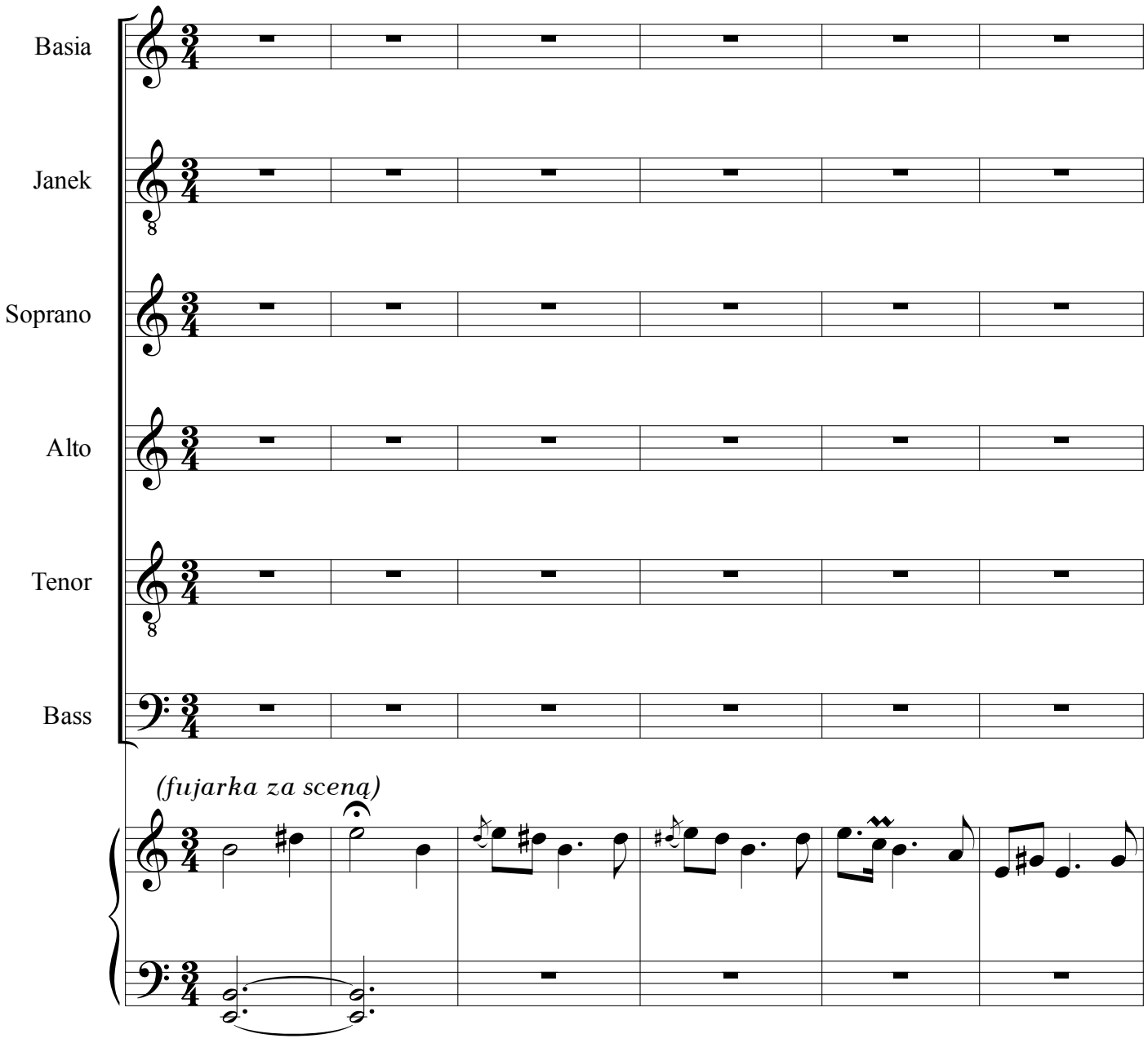

„Scena w karczmie” © Instytut im. Oskara Kolberga / Instytut Muzyki i Tańca / 2014

Nr 7. Pastorale

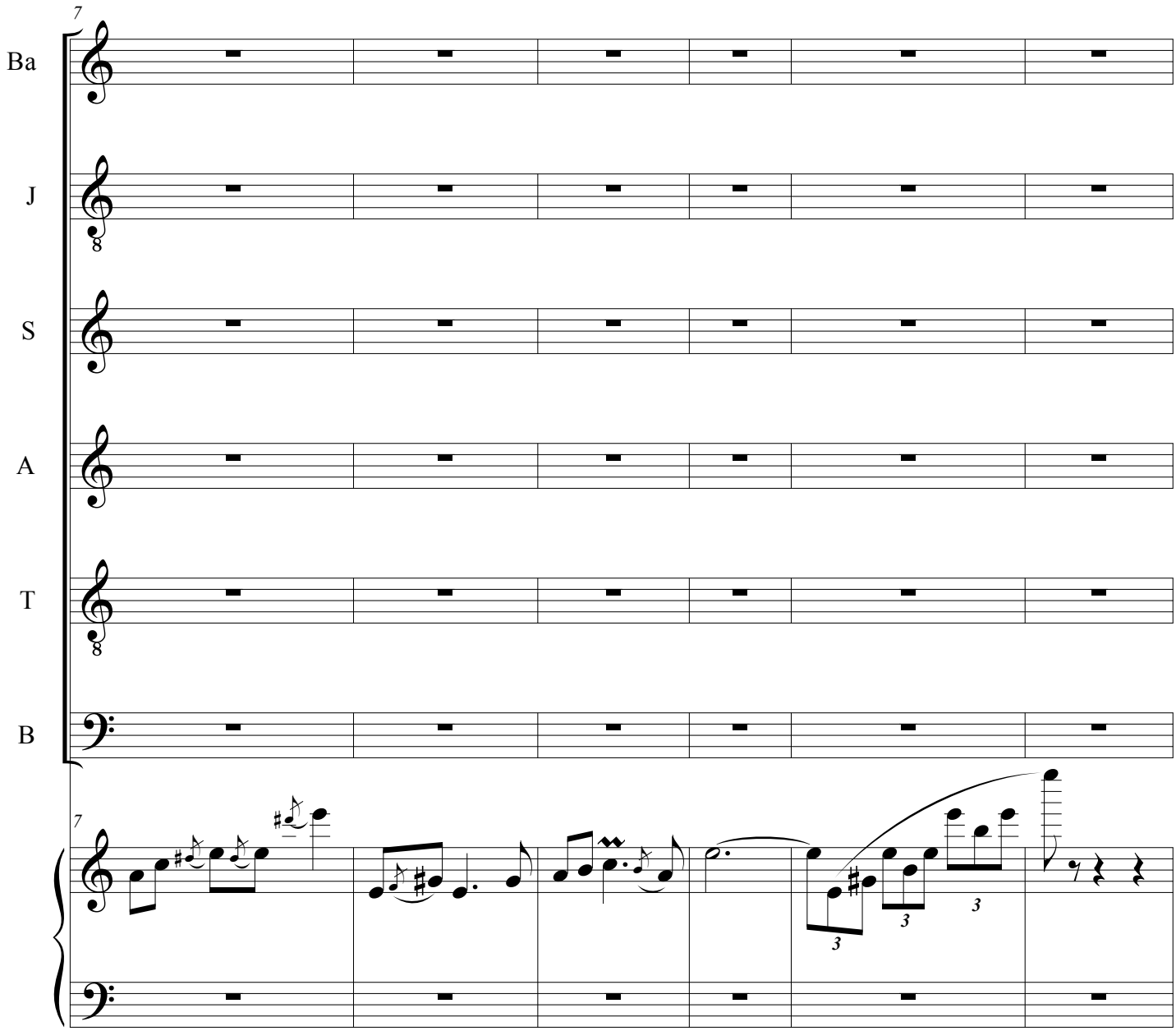

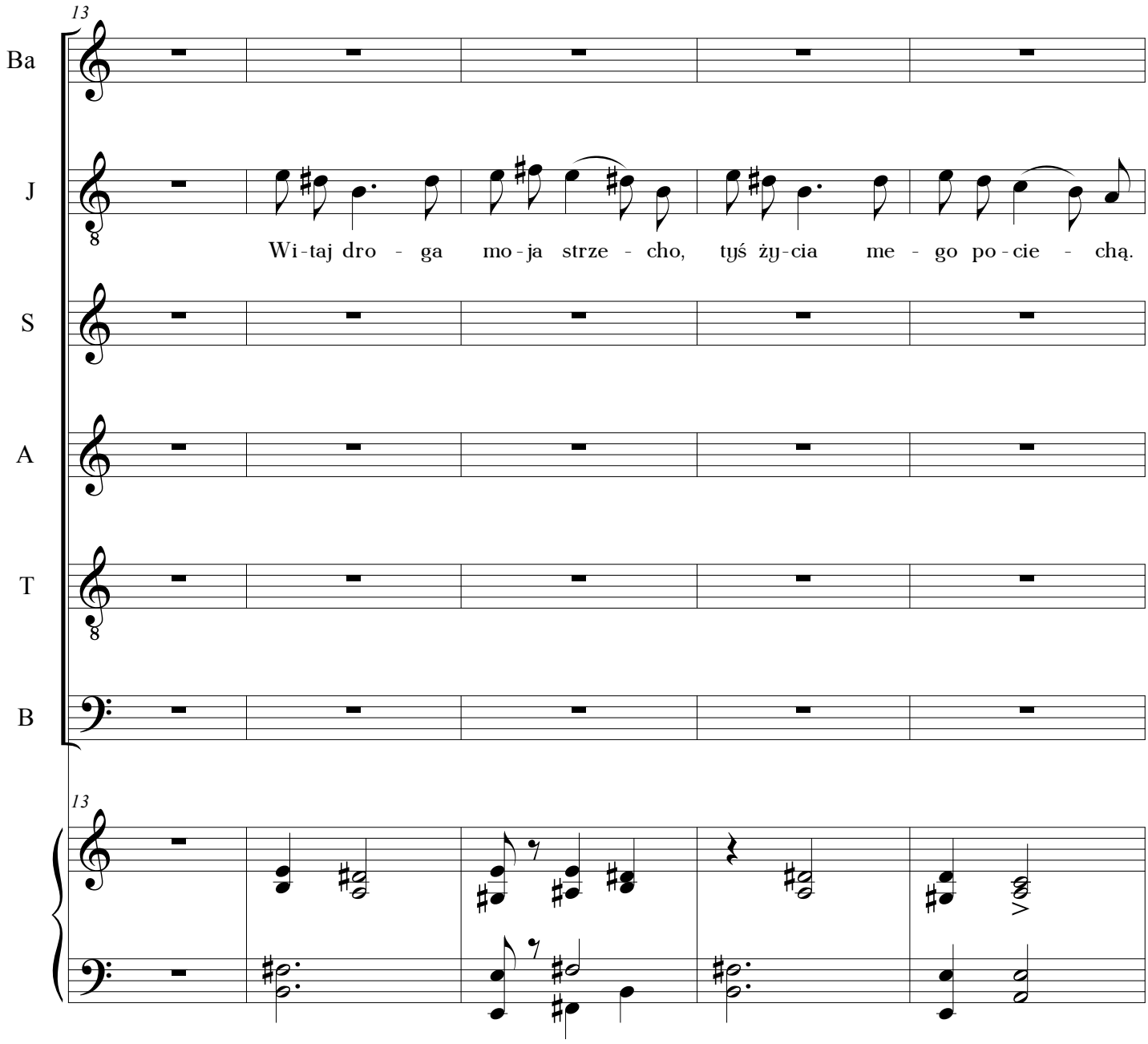
13
Ba
J
Wi-taj dro - ga mo-ja strze - cho, tyś ży-cia me - go po-cie - chą.
S
A
T
B
13

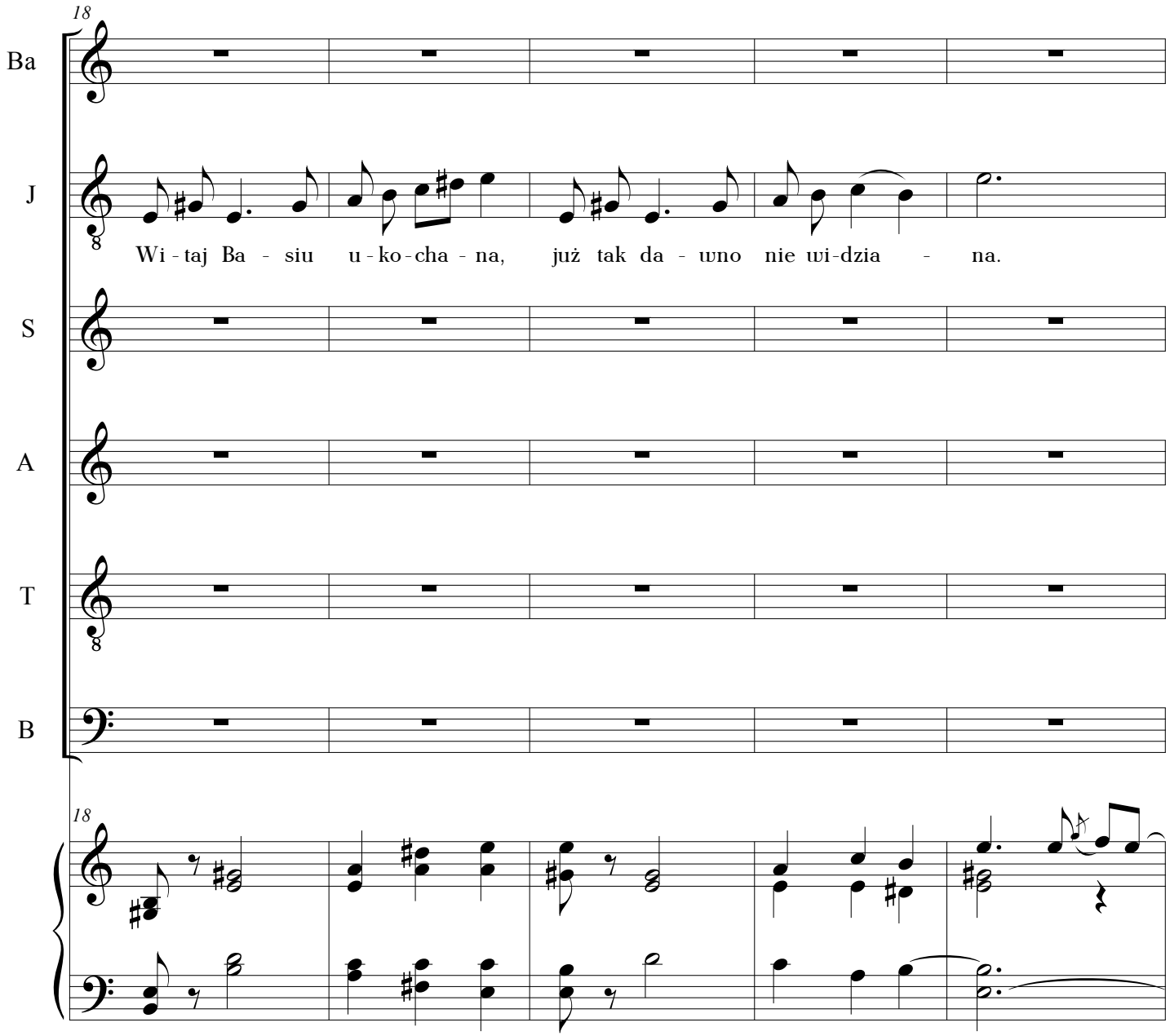
18
Ba
J
Wi - taj Ba - siu u - ko - cha - na, już tak da - wno nie wi-dzia - na.
S
A
T
B
18

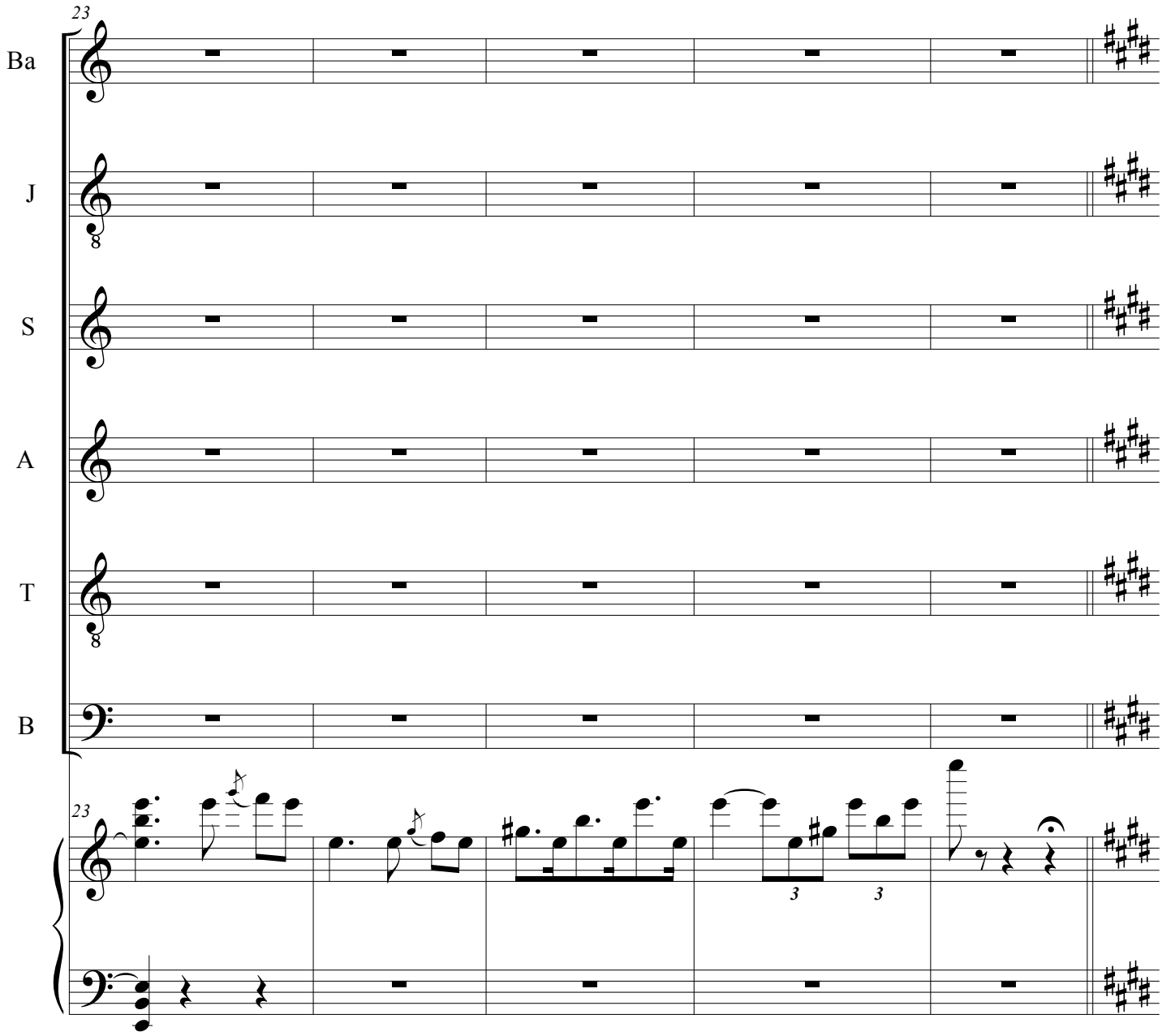
23
Ba
J
S
A
T
B
23
3
3

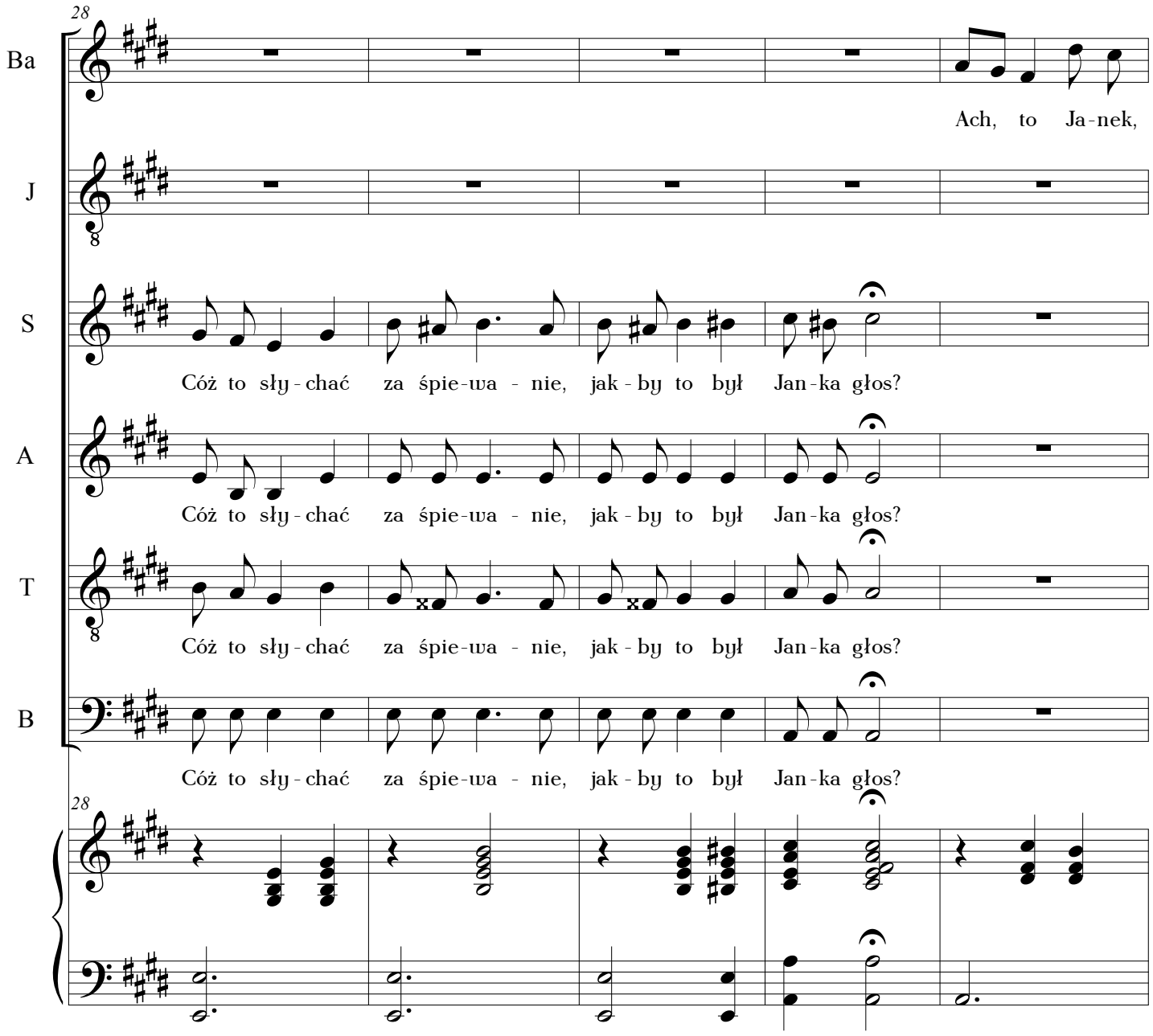
28
Ba
Ach, to Ja-nek,
J
S
Cóż to słу-chać za śpie-wa-nie, jak-by to był Jan-ka głos?
A
Cóż to słу-chać za śpie-wa-nie, jak-by to był Jan-ka głos?
T
Cóż to słу-chać za śpie-wa-nie, jak-by to był Jan-ka głos?
B
Cóż to słу-chać za śpie-wa-nie, jak-by to był Jan-ka głos?
28

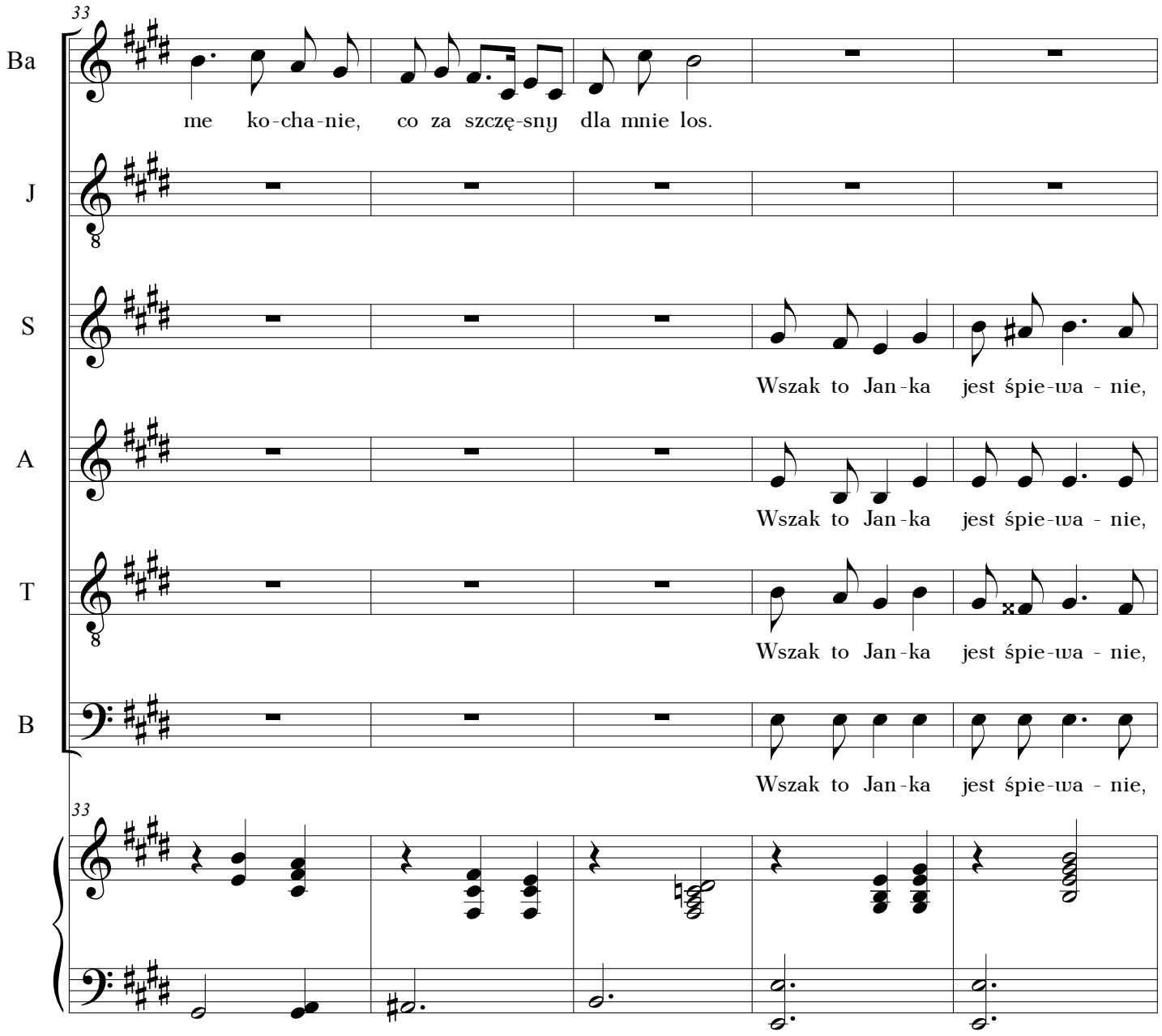
33
Ba
me ko-cha-nie, co za szczę-sny dla mnie los.
J
S
Wszak to Jan-ka jest śpie-wa - nie,
A
Wszak to Jan-ka jest śpie-wa - nie,
T
Wszak to Jan-ka jest śpie-wa - nie,
B
Wszak to Jan-ka jest śpie-wa - nie,
33

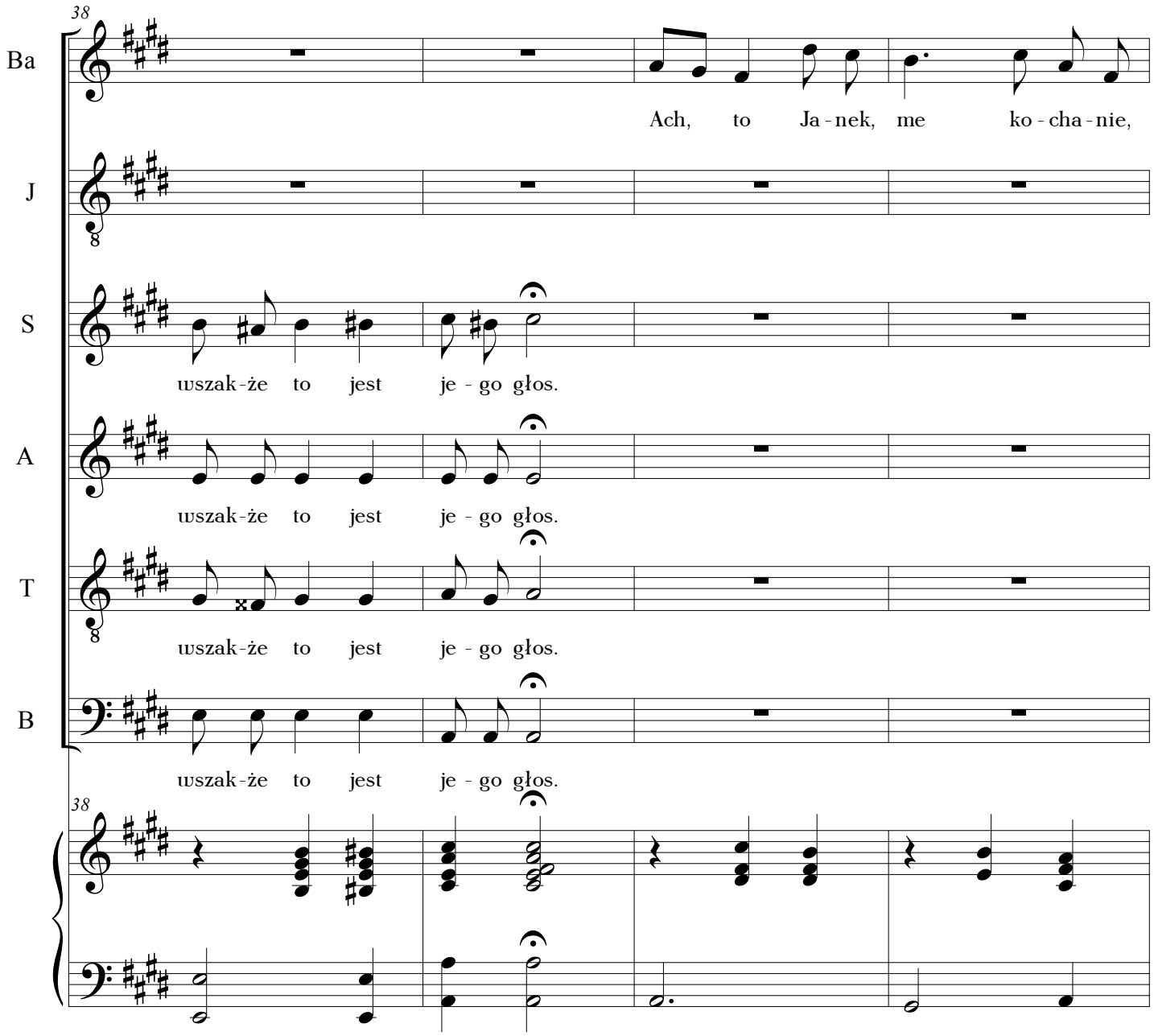
38
Ba
Ach, to Ja - nek, me ko - cha - nie,
J
S
wszak - że to jest je - go głos.
A
wszak - że to jest je - go głos.
T
wszak - że to jest je - go głos.
B
wszak - że to jest je - go głos.
38

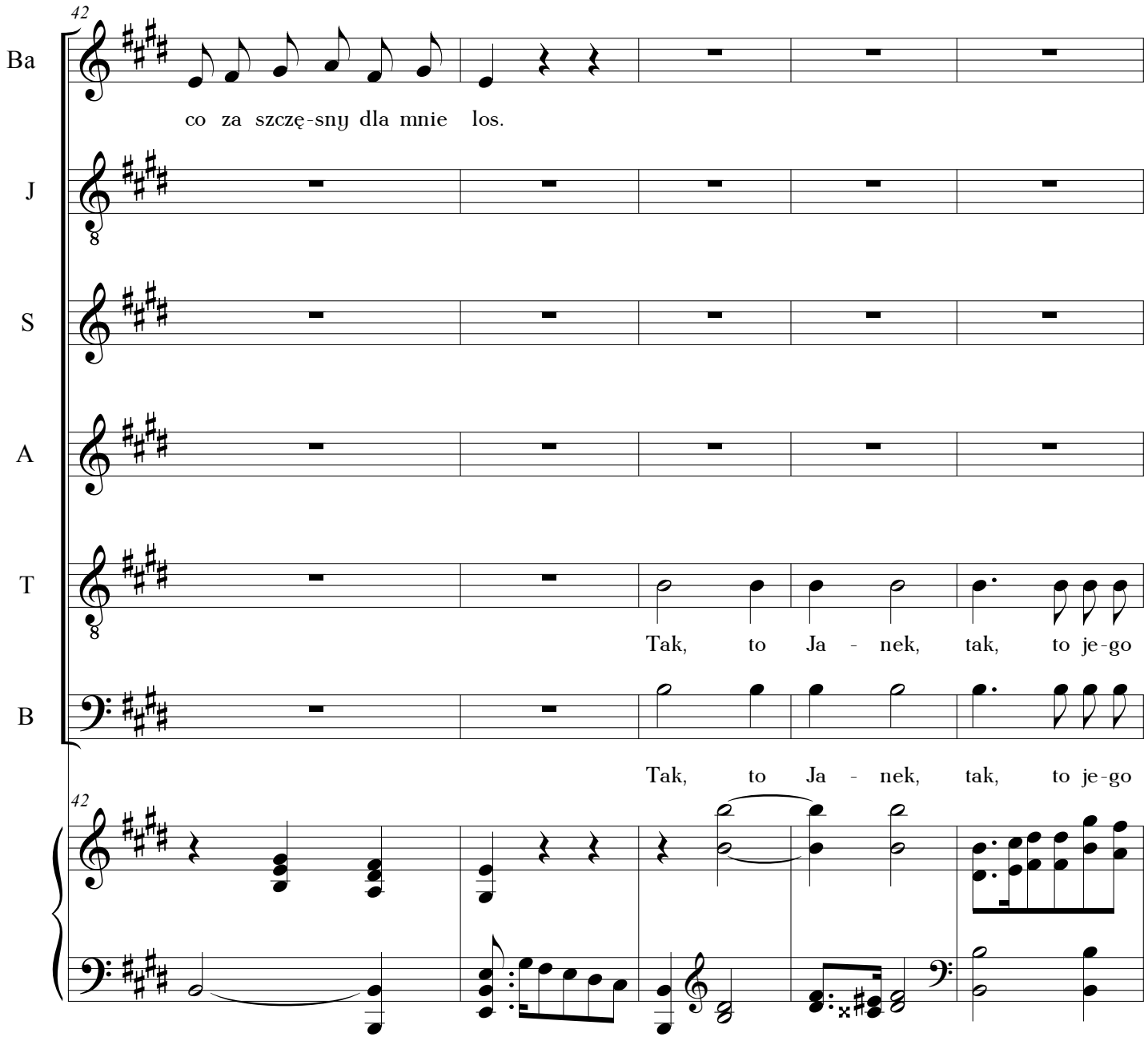
42
Ba
co za szczę-sny dla mnie los.
J
S
A
T
Tak, to Ja - nek, tak, to je-go
B
Tak, to Ja - nek, tak, to je-go
42

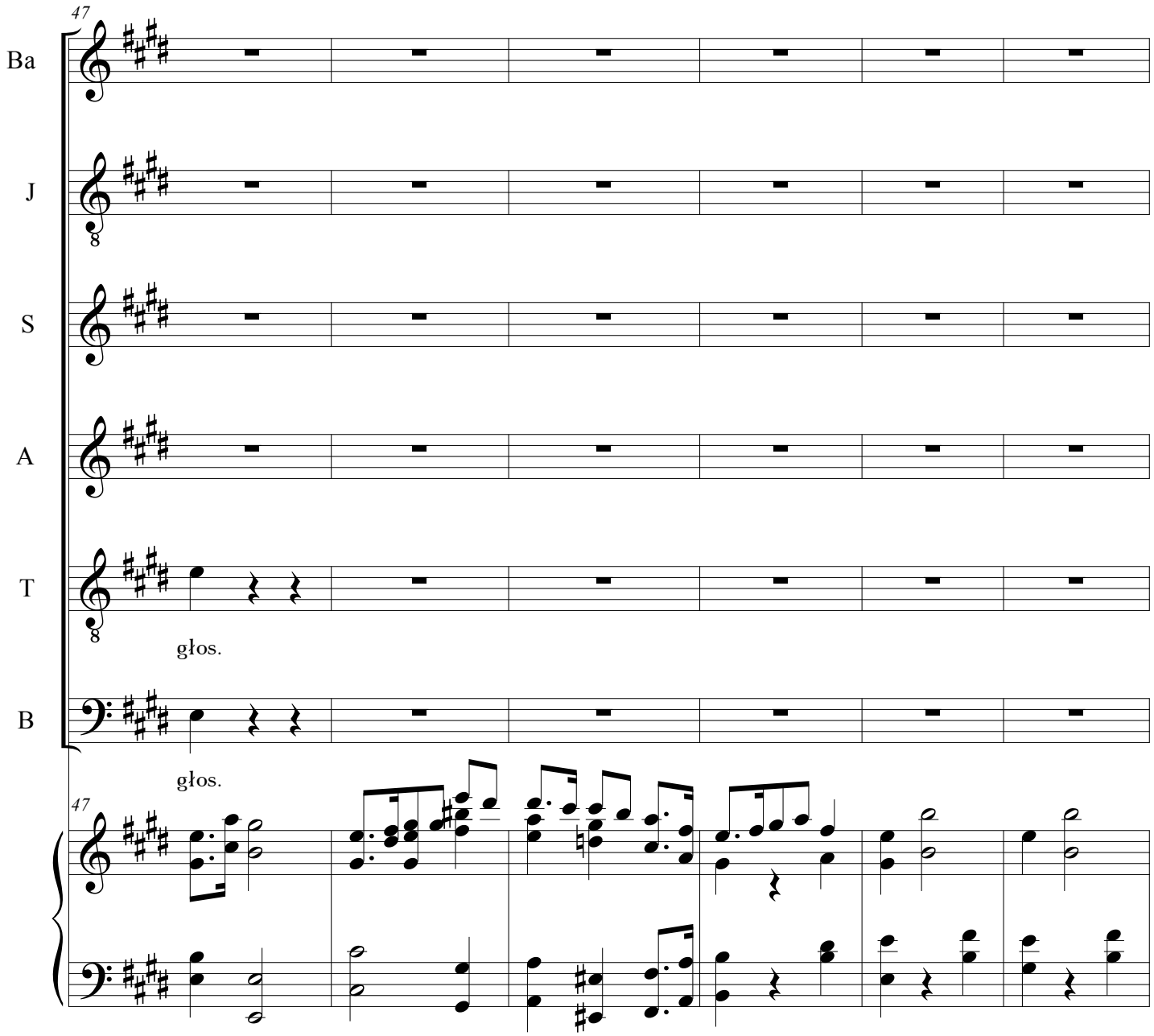
47
Ba
J
S
A
T
głos.
B
głos.
47

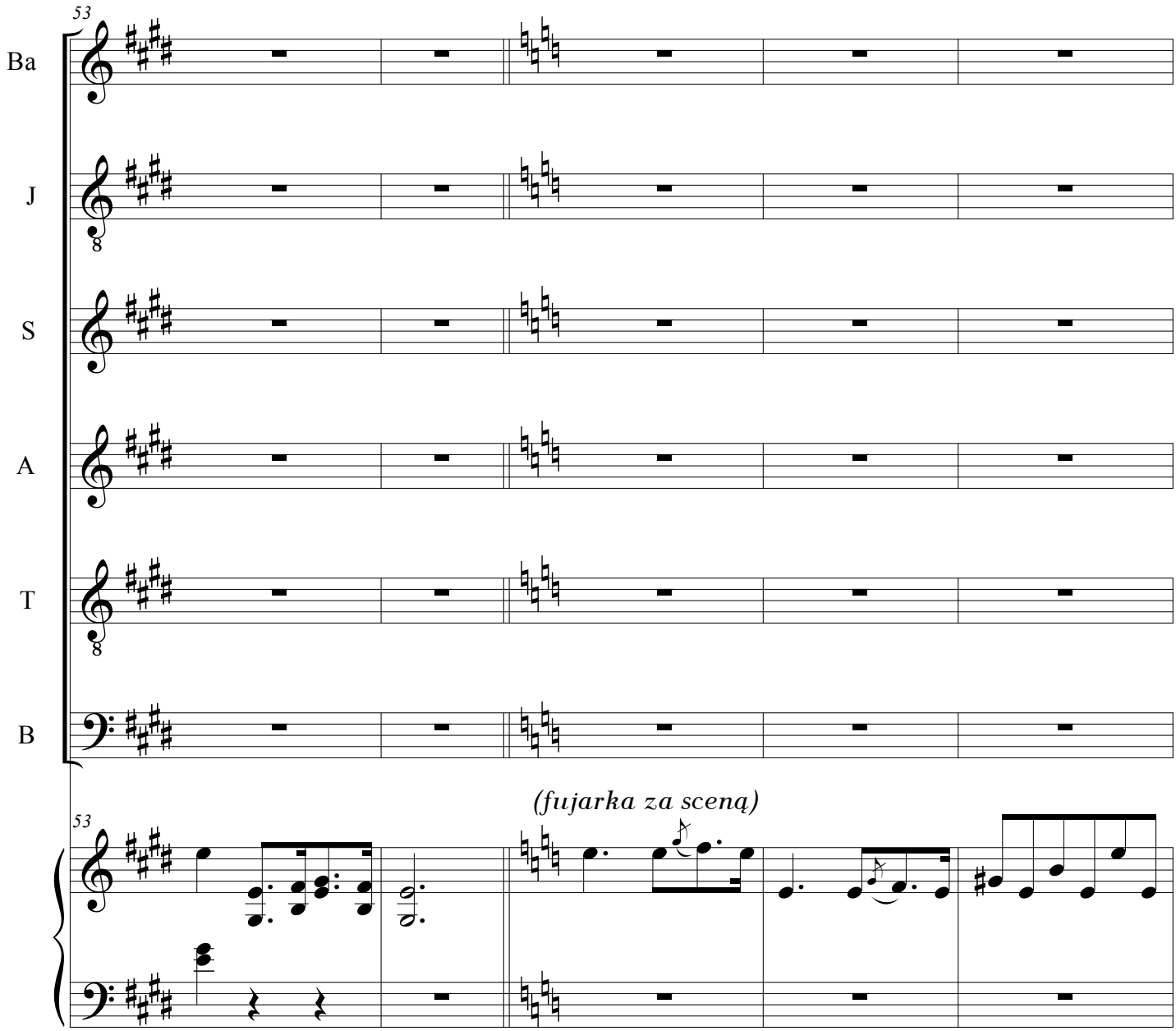
53
Ba
J
S
A
T
B
(fujarka za scenę)
53

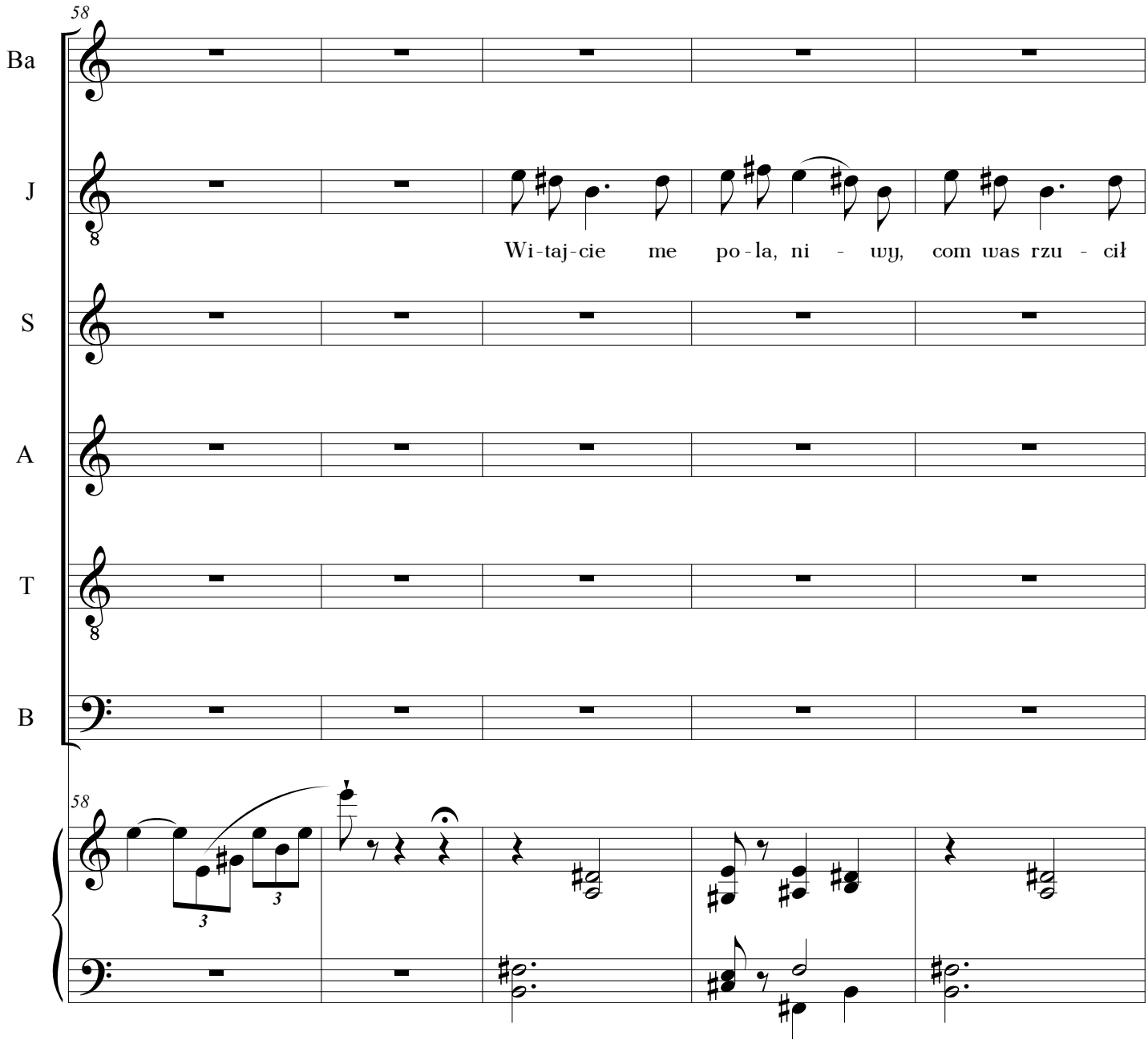
58
Ba
J
Wi-taj-cie me po-la, ni - wy, com was rzu - cił
S
A
T
B
58

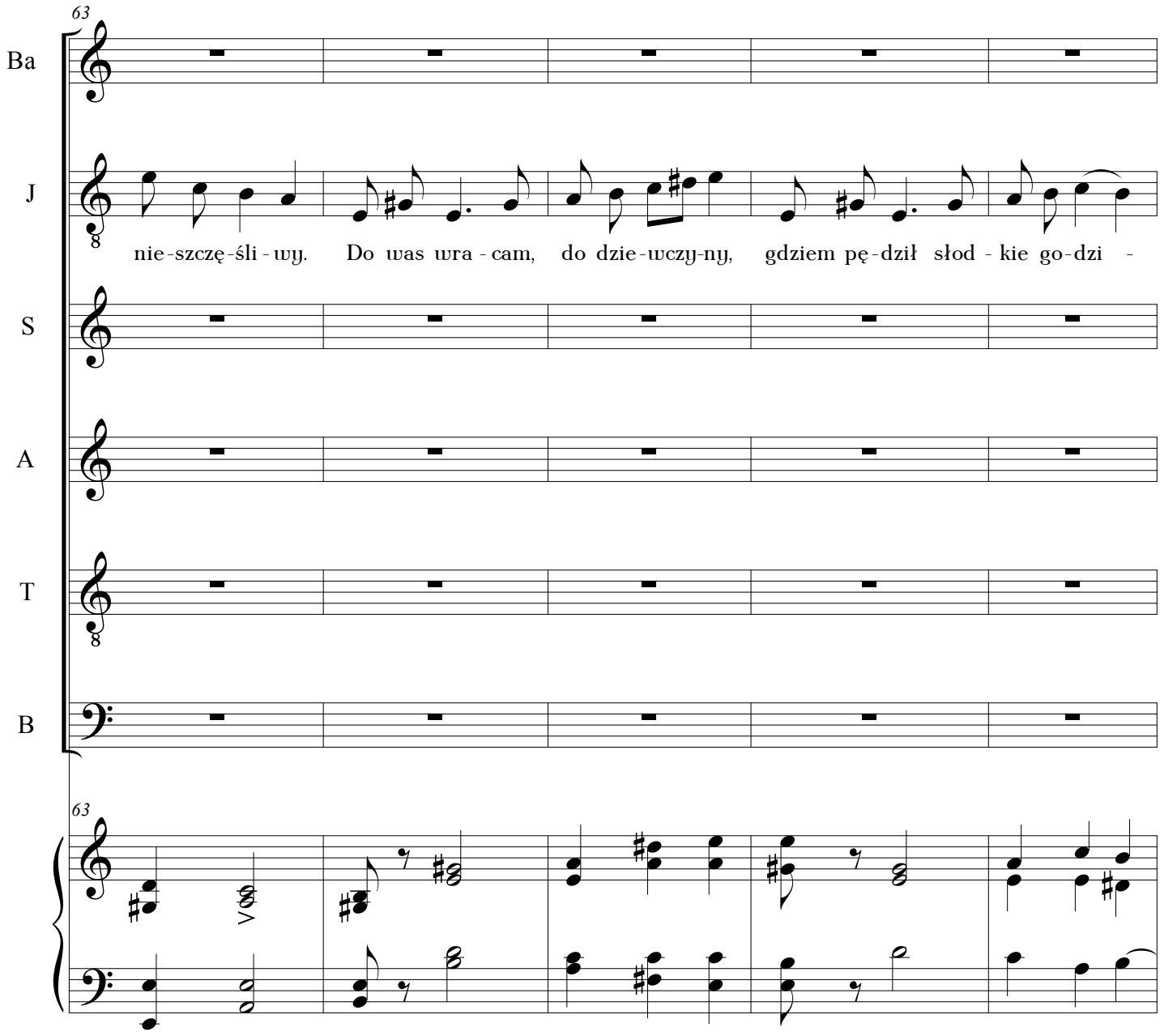
63
Ba
J
S
A
T
B
nie-szczę-śli-wy. Do was wra-cam, do dzie-wczy-ny, gdziem pę-dził słod-kie go-dzi -
63

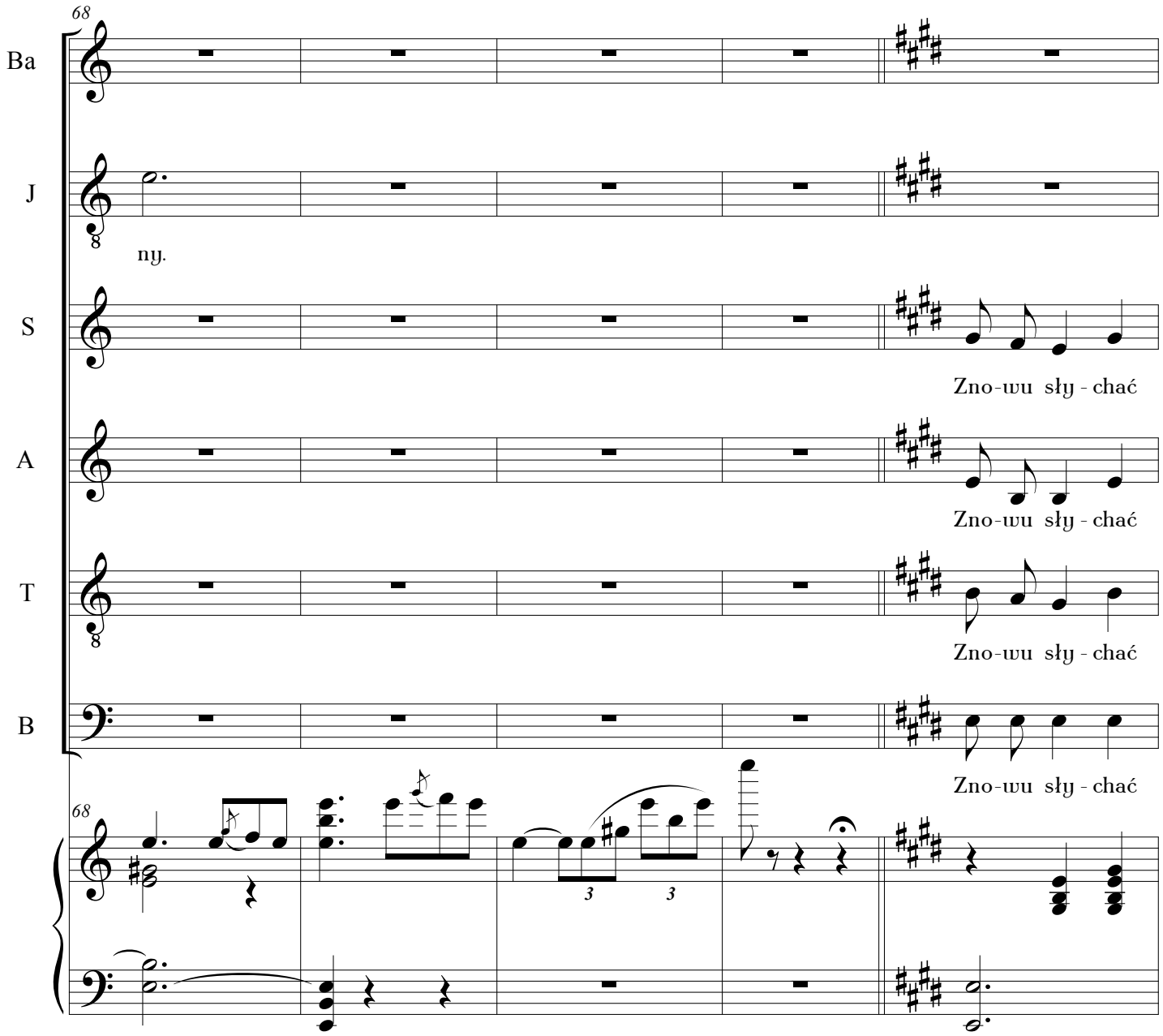
68
Ba
J
ny.
S
Zno-wu sły - chać
A
Zno-wu sły - chać
T
Zno-wu sły - chać
B
Zno-wu sły - chać
68
3
3

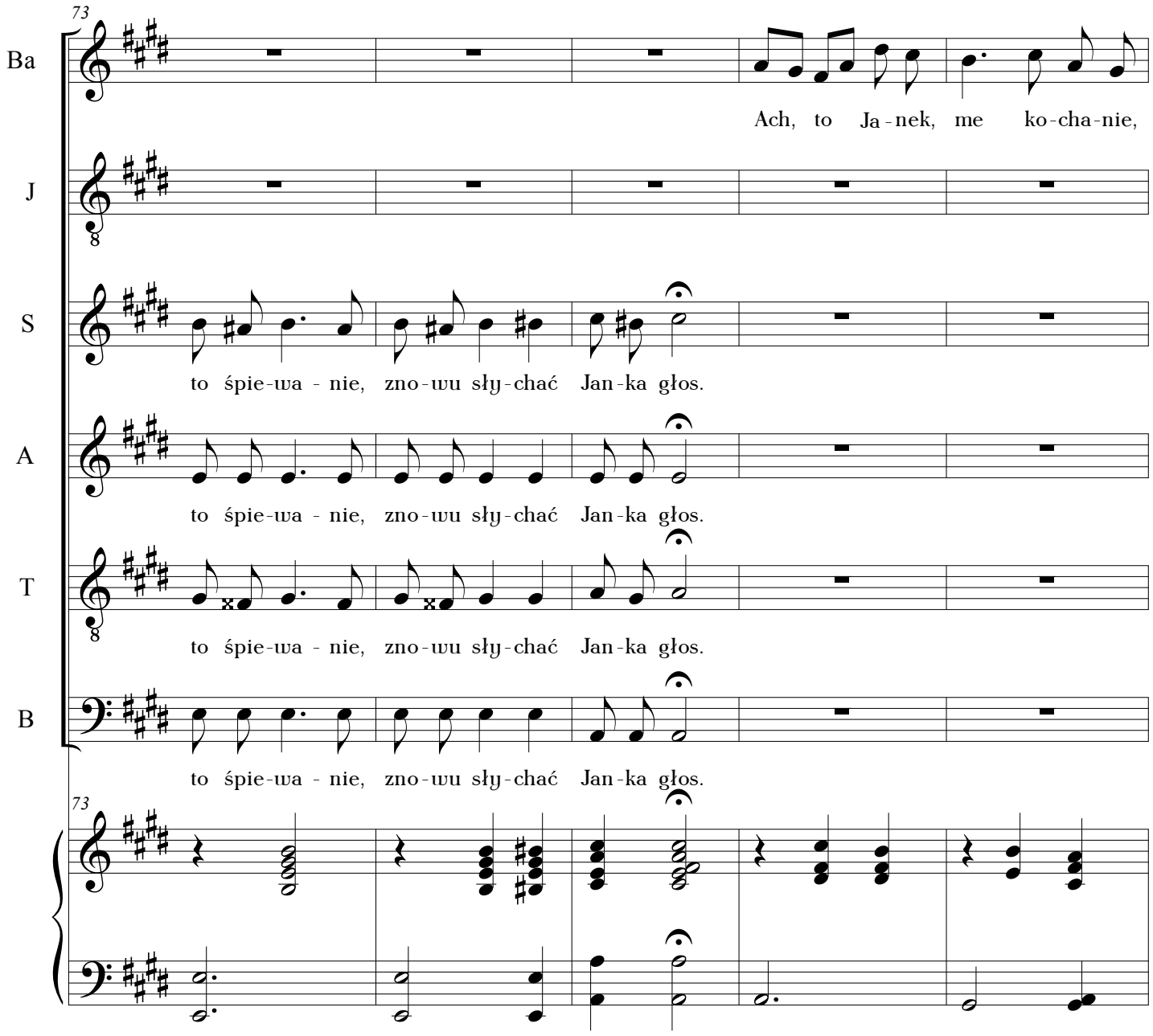
73
Ba
Ach, to Ja-nek, me ko-cha-nie,
J
S
to śpie-wa - nie, zno-wu sły-chać Jan-ka głos.
A
to śpie-wa - nie, zno-wu sły-chać Jan-ka głos.
T
to śpie-wa - nie, zno-wu sły-chać Jan-ka głos.
B
to śpie-wa - nie, zno-wu sły-chać Jan-ka głos.
73

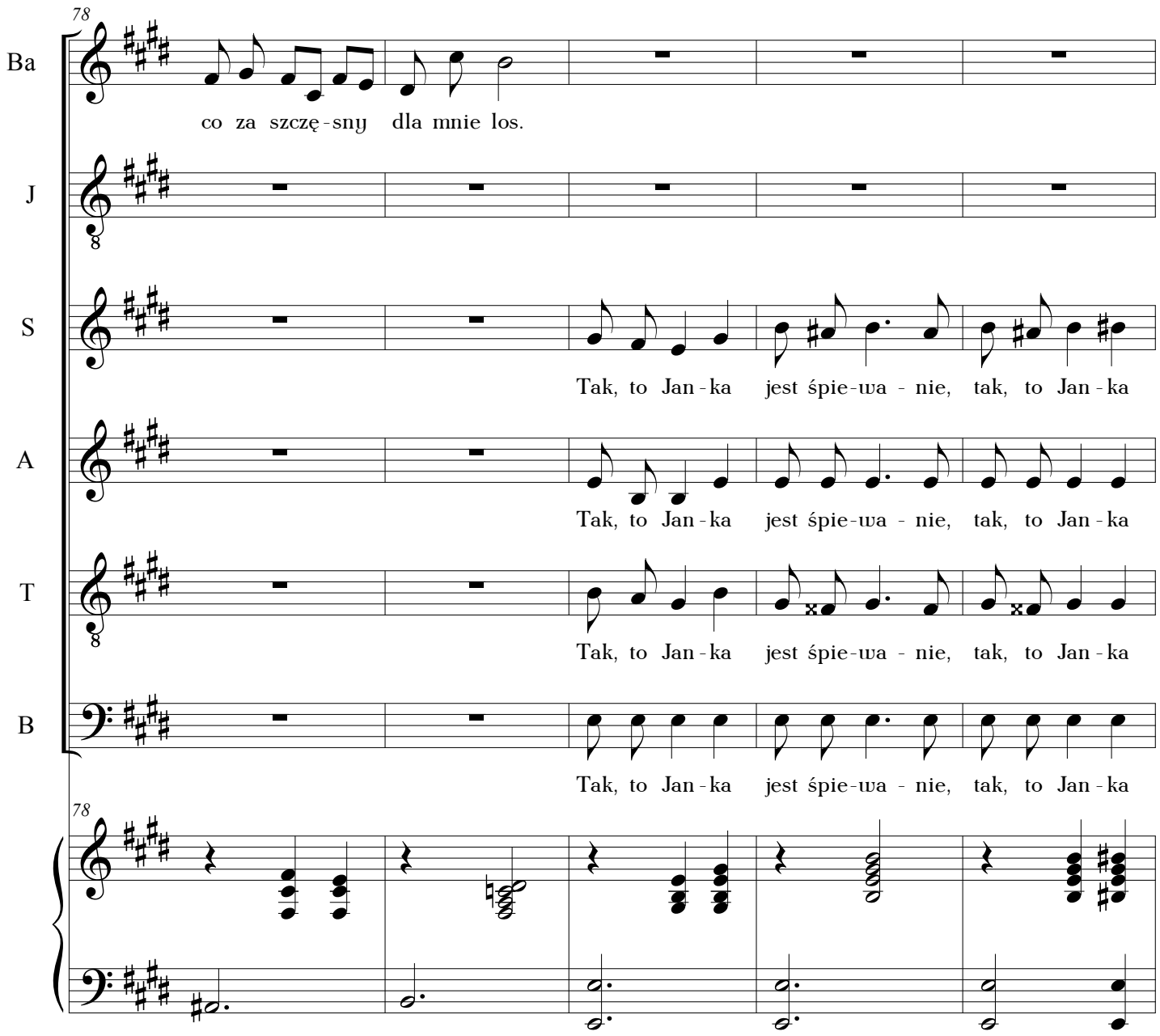
78
Ba
co za szczę-sny dla mnie los.
J
S
Tak, to Jan-ka jest śpie-wa-nie, tak, to Jan-ka
A
Tak, to Jan-ka jest śpie-wa-nie, tak, to Jan-ka
T
Tak, to Jan-ka jest śpie-wa-nie, tak, to Jan-ka
B
Tak, to Jan-ka jest śpie-wa-nie, tak, to Jan-ka
78

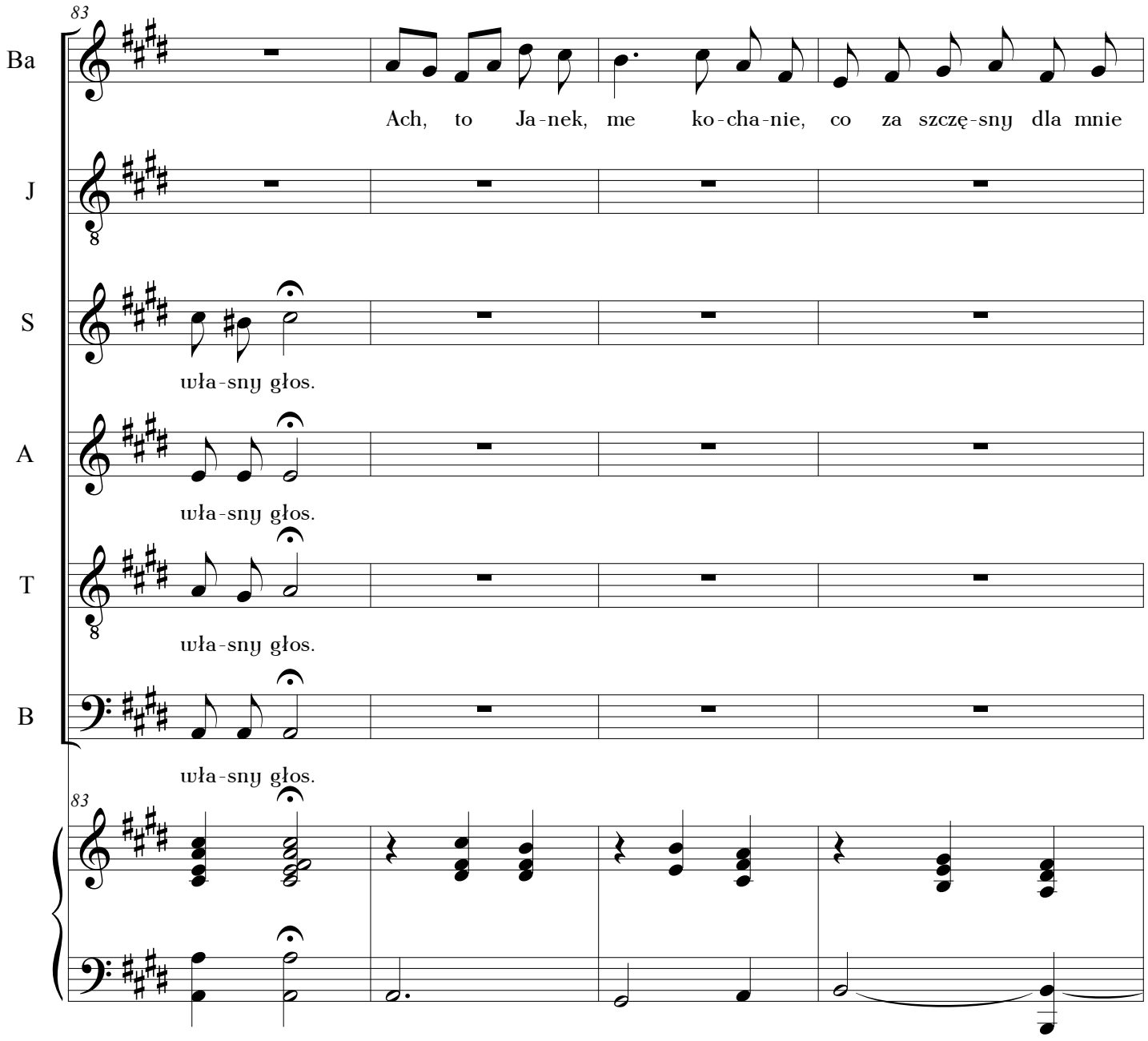
83
Ba
Ach, to Ja-nek, me ko-cha-nie, co za szczę-sny dla mnie
J
S
wła-sny głos.
A
wła-sny głos.
T
wła-sny głos.
B
wła-sny głos.
83

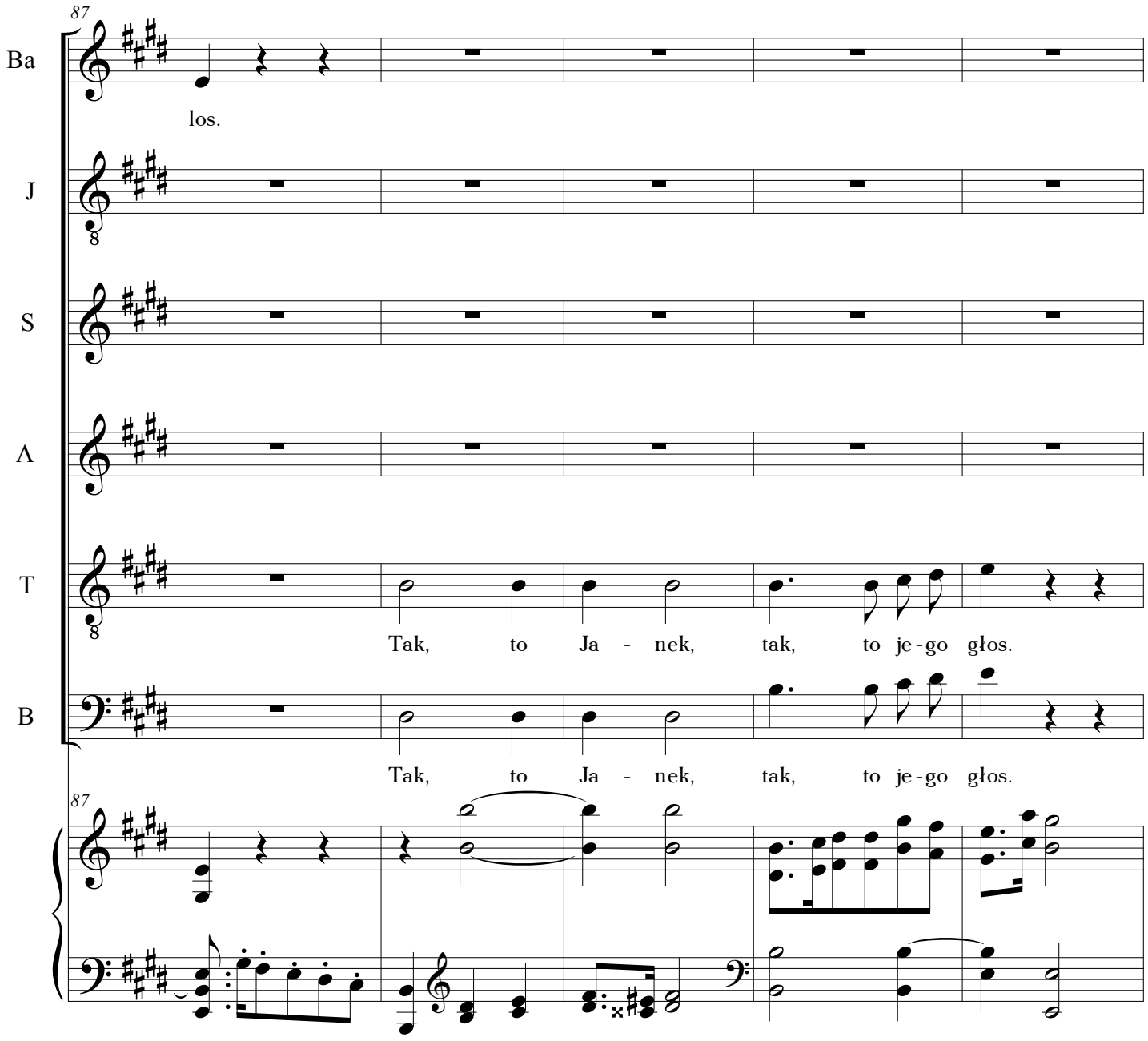
87
Ba
los.
J
S
A
T
Tak, to Ja - nek, tak, to je-go głos.
B
Tak, to Ja - nek, tak, to je-go głos.
87

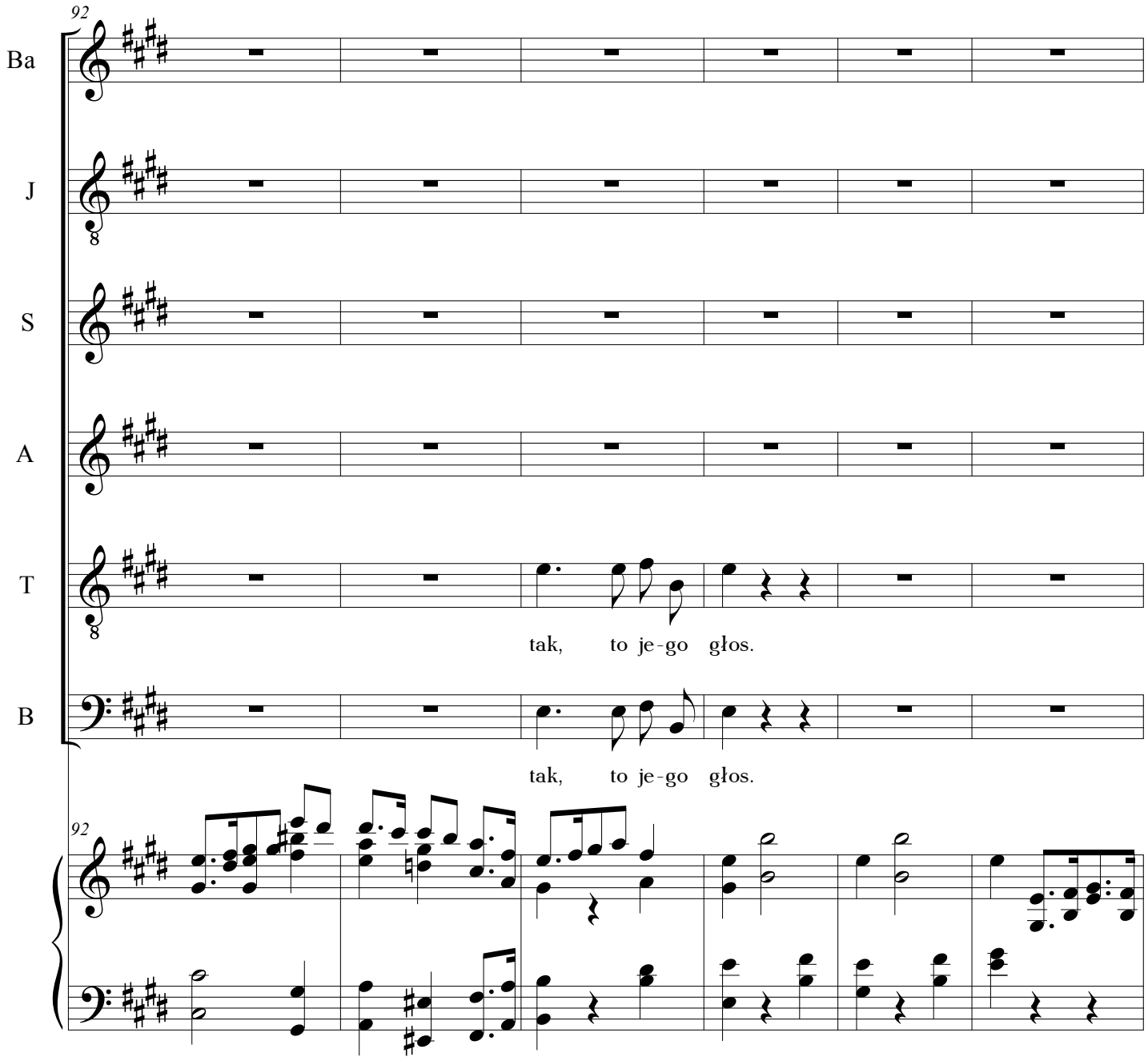
92
Ba
J
S
A
T
tak, to je-go głos.
B
tak, to je-go głos.
92

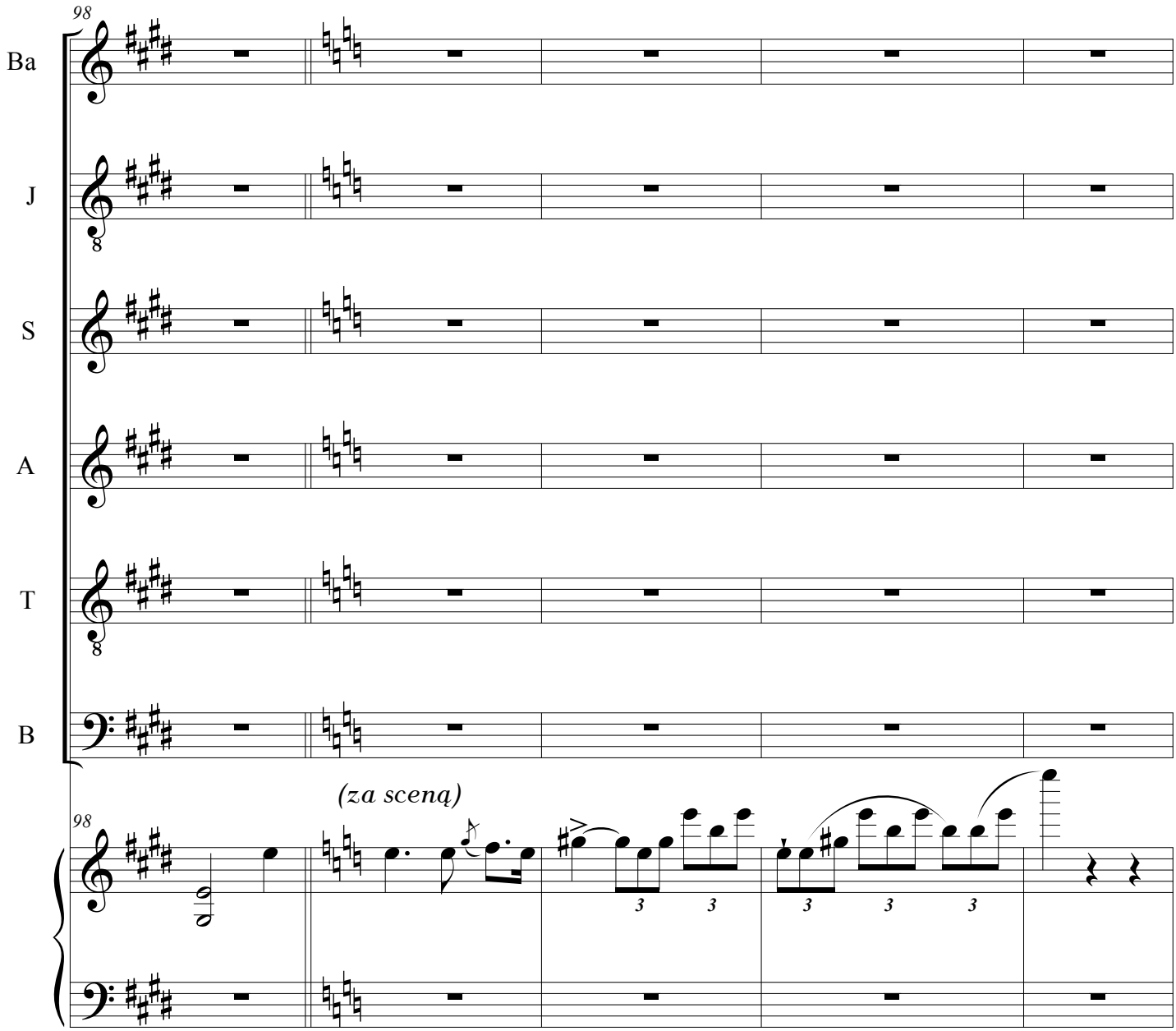
98
Ba
J
S
A
T
B
(za scenq)
98

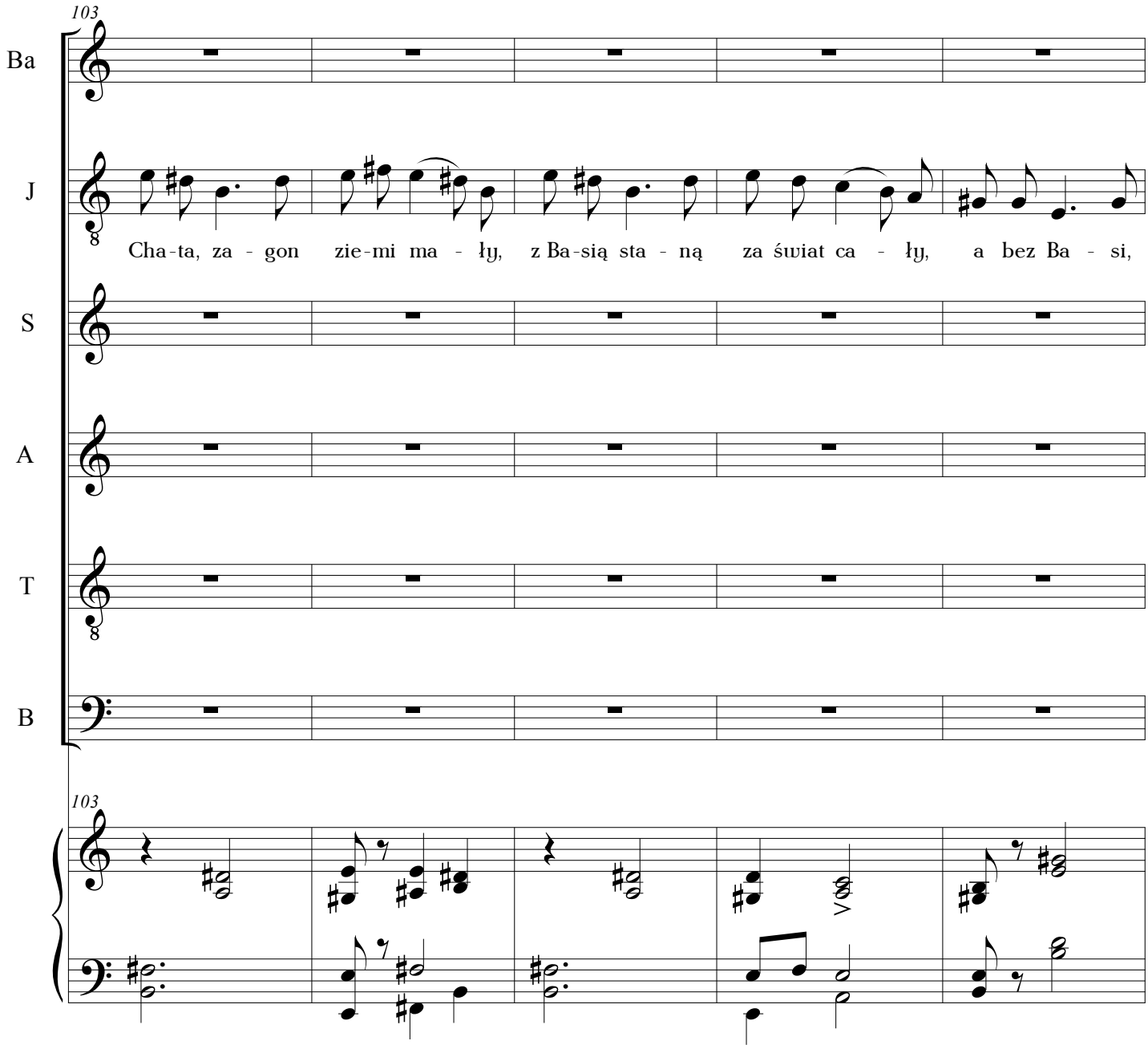
103
Ba
J
Cha-ta, za - gon zie-mi ma - łu, z Ba-sią sta - ną za świat ca - łu, a bez Ba - si,
S
A
T
B
103

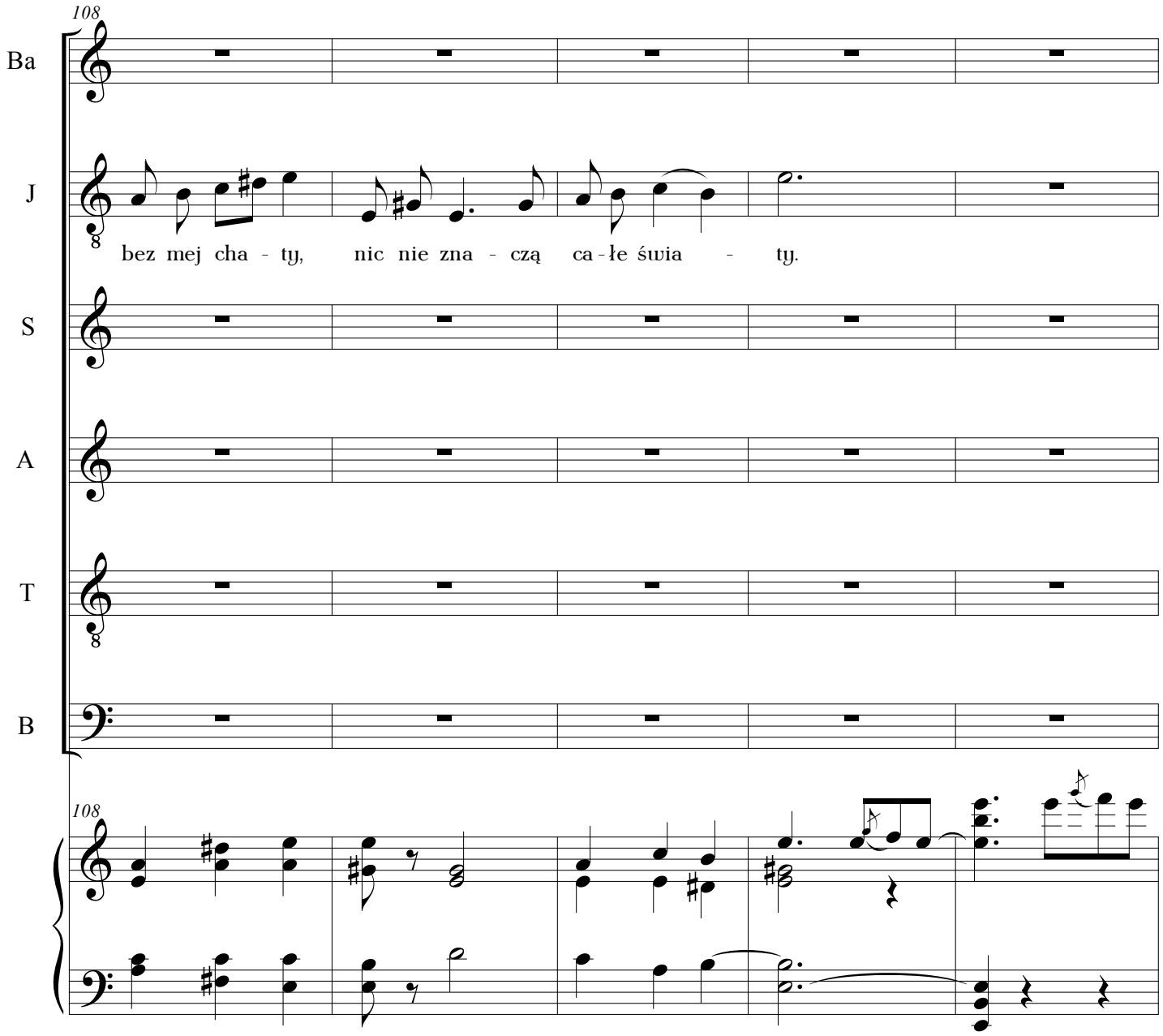
108
Ba
J
bez mej cha - ty, nic nie zna - czą ca - łe świa - ty.
S
A
T
B
108

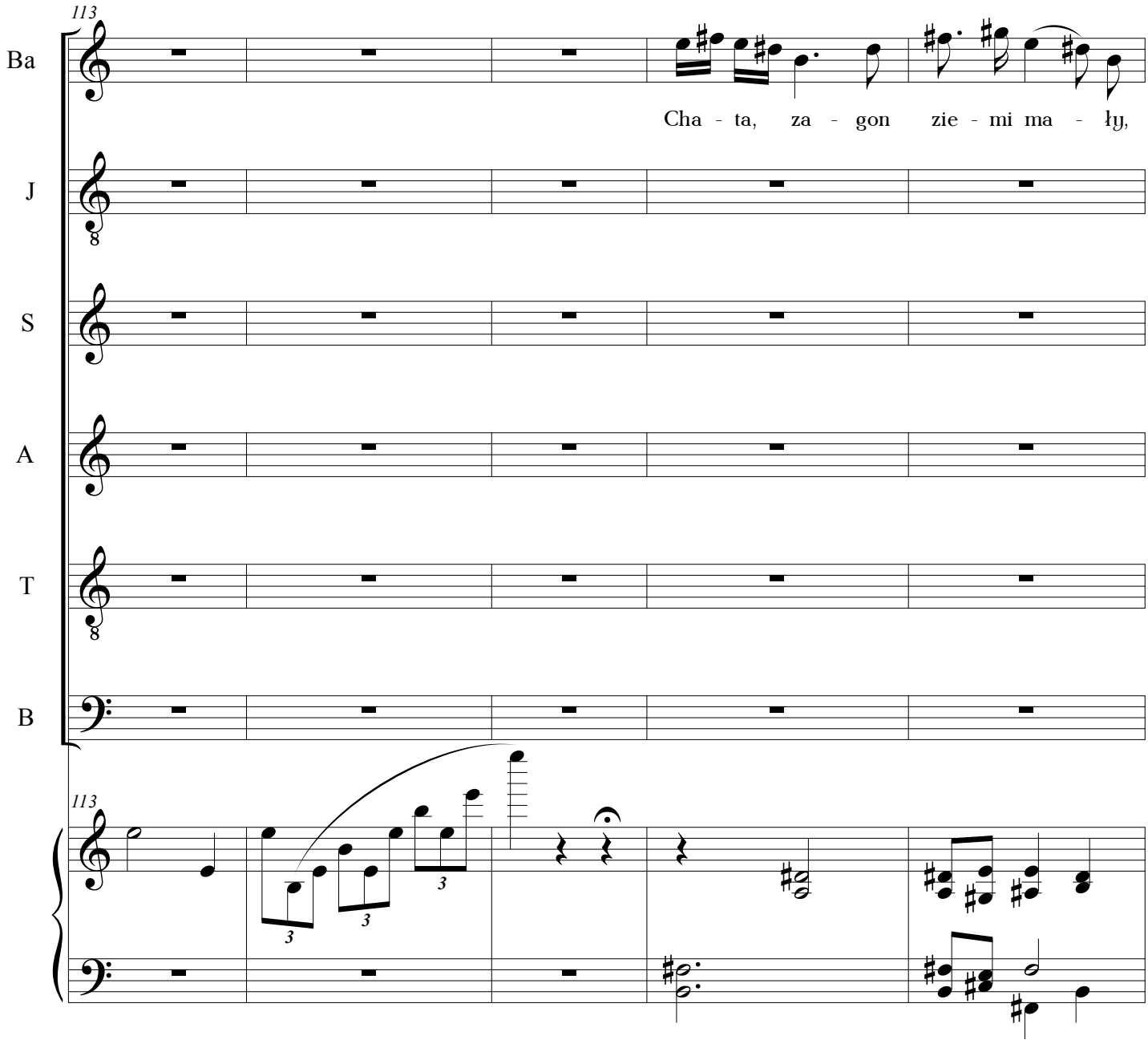
113
Ba
Cha - ta, za - gon zie - mi ma - łu,
J
S
A
T
B
113
3
3
3

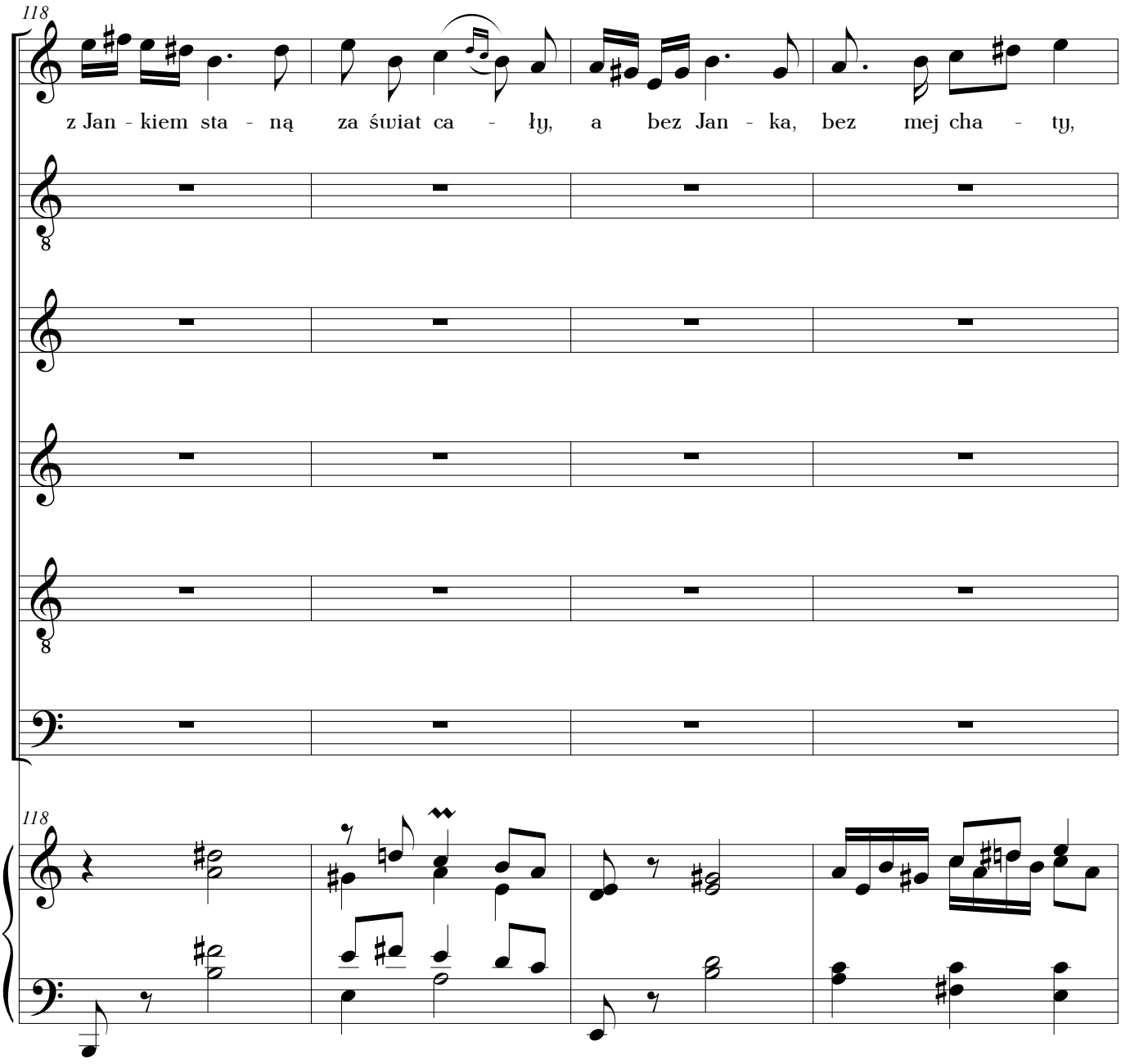
118
Ba
z Jan - kiem sta - ną za świat ca - łu, a bez Jan - ka, bez mej cha - ty,
J
S
A
T
B
118

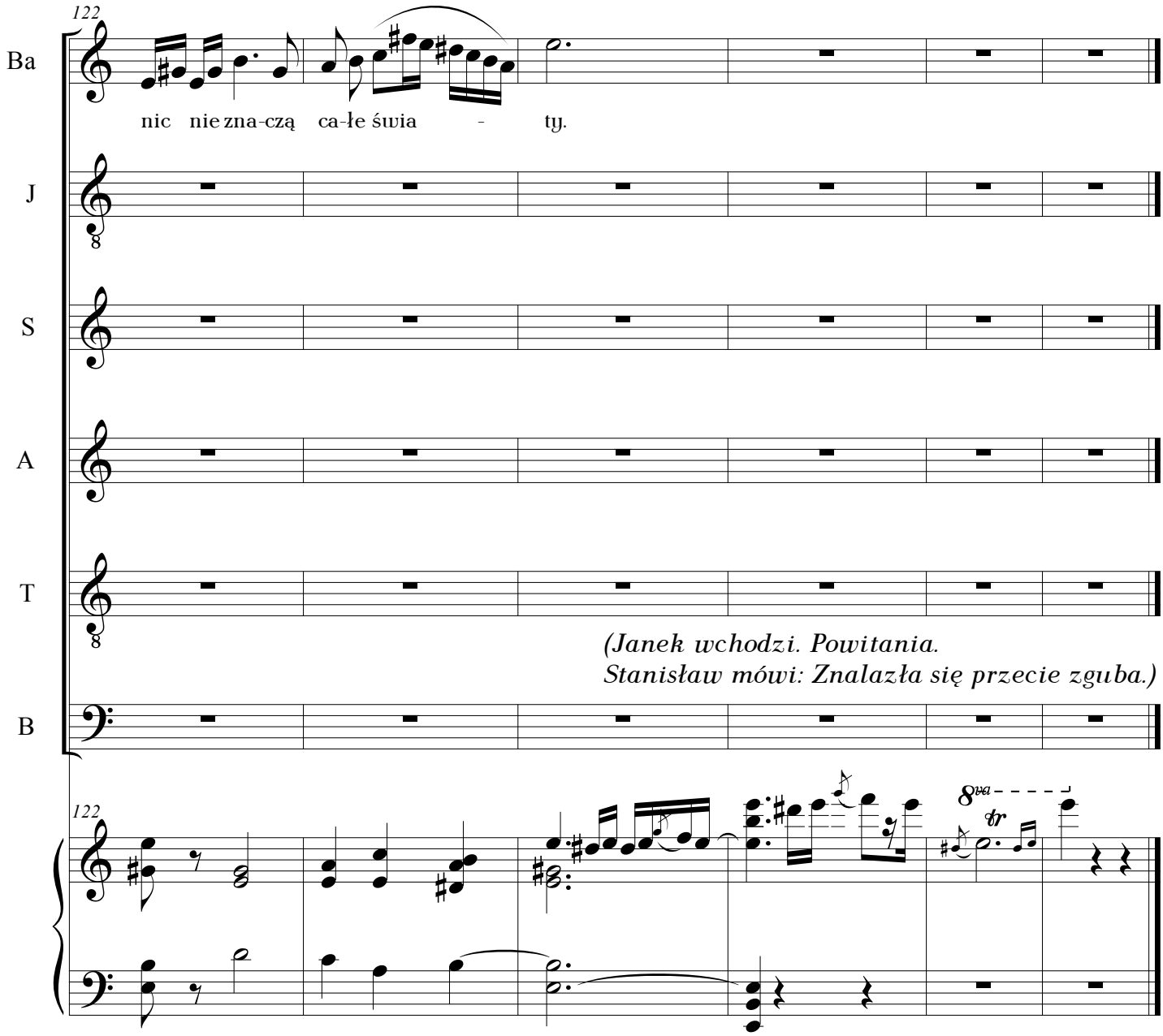
122
Ba
nic nie zna-czą ca-łe świa - tu.
J
S
A
T
(Janek wchodzi. Powitania.
Stanisław mówi: Znalazła się przecie zguba.)
B
122
8va
tr